

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΟ 20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
&
ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Συνάδελφοι,

Το 20ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη περίοδο για την ανθρωπότητα, σε μια περίοδο σοβαρών πολιτικών, κοινωνικών, οικονομικών εξελίξεων.

Από το 19^ο Συνέδριό μας μέχρι σήμερα, πριν ακόμη στεγνώσει το αίμα από τον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας, οι ιμπεριαλιστές εξαπέλυσαν άλλους δύο πολέμους (κατά του Αφγανιστάν και του ΙΡΑΚ) και προπαγανδίζουν νέους «προληπτικούς πολέμους» κατά πολλών άλλων χωρών, επιδιώκοντας την παγκόσμια κυριαρχία, την καθυπόταξη των λαών, την άγρια εκμετάλλευσή τους, την αντιμετώπιση της κρίσης του συστήματος.

Την ίδια περίοδο επιταχύνθηκαν οι εξελίξεις που αφορούν το γενικευμένο πόλεμο κατά των κατακτήσεων και δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Στις δύσκολες σημερινές συνθήκες, παρά την τεράστια σε έκταση και βάθος τρομοκρατία που εξαπολύθηκε, υπήρξε άνοδος και κλιμάκωση των αγώνων της εργατικής τάξης και του λαϊκού κινήματος σε ολόκληρο τον κόσμο ενάντια στον ιμπεριαλισμό, στο μεγάλο κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκφραστές.

Οι μεγάλες κινητοποιήσεις σε εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, όπως στο Σιάτλ, τη Γένοβα, τις Βρυξέλλες, την Πράγα, τη Φλωρεντία, τη Θεσσαλονίκη και αλλού, δείχνουν τις δυνατότητες αφύπνισης των λαών και αξιοποιούμε την πείρα τους για να κάνουμε πιο αποτελεσματικούς τους αυριανούς αγώνες του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας κάτω από τη σημαία του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου (ΠΑΜΕ) πρωτοστάτησε σ' αυτούς τους μεγάλους εργατικούς λαϊκούς αγώνες, το κάλεσμα του ΠΑΜΕ για ένταση και κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα στο μεγάλο

κεφάλαιο και τα πολιτικά του όργανα, για υπεράσπιση δικαιωμάτων, για νέα δικαιώματα συσπείρωσε εκατοντάδες συνδικάτα, ξεσήκωσε και έστρεψε στους δρόμους του αγώνα χιλιάδες εργαζόμενους.

Ο κλάδος μας έβαλε τη δική του σφραγίδα στην ασυμβίβαστη ταξική αγωνιστική διαδρομή του ΠΑΜΕ.

Από το βήμα του **20ου Συνεδρίου** μας απευθύνουμε αγωνιστικό ταξικό χαιρετισμό σε όλους τους εργάτες του κλάδου, σε όλους τους εργάτες και εργαζόμενους, σε όλα τα συνδικάτα που στον ίδιο βηματισμό μαζί μας παλεύουν για αναχαίτιση της επίθεσης κεφαλαίου κυβερνήσεών του, που βάζει στο στόχαστρο όλους τους τομείς που αφορούν τη ζωή της εργατικής οικογένειας, που αγωνίζονται για μια άλλη πολιτική υπέρ της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, ενάντια στα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό.

Απευθύνουμε αγωνιστικό ταξικό χαιρετισμό σε όλα τα κινήματα εντός και εκτός της χώρας που αποκαλύπτουν μέσα από τη δράση τους το φρικαλέο πρόσωπο της νέας τάξης, που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των εργατικών αντιπολεμικών αντιϊμπεριαλιστικών αγώνων.

Συνάδελφοι,

Οι εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής πλουτοκρατίας παρά τις αντιθέσεις τους, παρά τους εσωτερικούς τους ανταγωνισμούς βρήκαν τη γραμμή που τους ενώνει για να προωθήσουν πιο αποτελεσματικά τις πολιτικές της πιο βαθιάς και στυγνής εκμετάλλευσης των ευρωπαίων εργαζομένων.

Τα σημάδια, στο κορμί της ΕΤ της χώρας μας, γίνονται καθημερινά και πιο έντονα από την υλοποίηση αυτών των πολιτικών.

Χιλιάδες οικογένειες πλήττονται από την ανεργία, το 50% των ανέργων δεν επιδοτούνται και τα επιδόματα ανεργίας παραμένουν σε εξευτελιστικά επίπεδα.

Το 22% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Οι περικοπές στα ασφαλιστικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα, οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις συνεχώς πληθαίνουν. Στο βωμό του κέρδους εκατοντάδες εργάτες κάθε χρόνο χάνουν τη ζωή

τους στα κάτεργα των πλουτοκρατών και τη θλιβερή πρωτιά κατέχει ο κλάδος μας.

Η πλειοψηφία των συνταξιούχων πεινά.

Η υγεία εμπορευματοποιείται.

Για να εξασφαλίσουν φτηνή εργατική δύναμη στο κεφάλαιο κλείνουν το δρόμο της μόρφωσης στα παιδιά μας. Ιδιωτικοποιούνται κοινωνικές υπηρεσίες και δημόσιες επιχειρήσεις σε νευραλγικούς τομείς.

Οι επίσημες αναφορές των κομμάτων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ που υπηρετούν την ολιγαρχία δείχνουν ότι η επίθεση ενάντια στα δικαιώματά μας θα εντείνεται.

Οι τοποθετήσεις τους είναι σαφείς.

Τη βαθιά επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων τη θεωρούν θετική πρόοδο στην αγορά εργασίας.

Οι διεκδικήσεις των εργαζομένων για καλύτερα μεροκάματα, μισθούς, συντάξεις σκοντάφτουν στις φράσεις του τύπου «**ασύμβατες αυξήσεις**», «**συνετή δημοσιονομική πολιτική**», «**συγκράτηση**».

Το πετσόκομμα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων το θεωρούν συμβολή στην «**αντιμετώπιση αδυναμιών της οικονομίας**».

Το δικαίωμα για δωρεάν υγεία, παιδεία με αναβαθμισμένες υπηρεσίες το θεωρούν σαν «βαρίδι» που εμποδίζει την επίτευξη των «στρατηγικών στόχων της Λισσαβόνας», δηλαδή των στόχων του κεφαλαίου για μεγαλύτερα κέρδη μέσα από το απόλυτο στύψιμο των εργαζομένων. Όλα αυτά τη στιγμή που ο πλούτος που παράγει η ΕΤ καταληστεύεται καθημερινά από τους κεφαλαιοκράτες, με αδιάψευστα τα στοιχεία ότι τα κέρδη των ελλήνων καπιταλιστών εκτινάσσονται στη δεύτερη θέση της παγκόσμιας κατάταξης.

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες αποκαλύψεις ή αναλύσεις για να γνωρίσει ο εργαζόμενος τους υπεύθυνους για την κατάσταση που βιώνει σήμερα.

Ευθύνονται αυτοί που κλέβουν κυριολεκτικά με υποσχέσεις και πλάνες την ψήφο του ελληνικού λαού, τα κόμματα του κεφαλαίου ΠΑΣΟΚ και ΝΔ που φροντίζουν κατά τον καλύτερο τρόπο για τα προνόμια και κέρδη του και οι μόνες τους διαφοροποιήσεις

βρίσκονται είτε σε προτάσεις για πιο γρήγορη υλοποίηση των αντιλαϊκών μέτρων, είτε σε υποκριτικές κινήσεις εντυπωσιασμού περί διαφάνειας, διαπλεκομένων κλπ.

Ευθύνονται αυτοί που προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους όπως ο Συνασπισμός που υποστηρίζει ότι μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική στα πλαίσια της πειθαρχίας στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, που στις κρίσιμες στιγμές κορύφωσης των λαϊκών αγώνων δίνει χέρι βοήθειας στην πολιτική του λεγόμενου κοινωνικού διαλόγου και της συναίνεσης.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Οι δραματικές συνέπειες από την ανατροπή του σοσιαλισμού και τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης γίνονται ακόμα πιο ορατές στο παγκόσμιο προσκήνιο και θα συνεχίσουν να γίνονται ακόμα πιο έντονα ορατές, όσο το αντίπαλο δέος απέναντι στον όλο και πιο επιθετικό ιμπεριαλισμό, θα είναι το ζητούμενο.

Δεν ήταν μόνο η ισχύς της Σοβιετικής Ένωσης που απέκρουε την επιθετικότητα του ιμπεριαλισμού, αυτό που ουσιαστικά καθιστούσε τον υπαρκτό σοσιαλισμό αντίπαλο δέος, ήταν οι ιδέες που εξέφραζε, οι αξίες που εκπροσωπούσε, ήταν η πολιτική της Σοβιετικής Ένωσης που λειτουργούσε ενεργητικά για την υπεράσπιση της ειρήνης, τη διατήρηση και διεύρυνση των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων των εργαζομένων και γενικά ενίσχυε με διεθνιστική αλληλεγγύη τα κινήματα απελευθέρωσης των λαών σε όλο τον κόσμο.

Τα γεγονότα των «**δίδυμων πύργων**» αποτέλεσαν την αφορμή επιτάχυνσης και ολοκλήρωσης της στρατηγικής των ιμπεριαλιστών να επιβάλλουν με τον τρόπο, την υποταγή της ανθρωπότητας.

Η προσωρινή ιμπεριαλιστική κυριαρχία που ορισμένοι την αποκαλούν «**παγκοσμιοποίηση**», για να κρύψουν το περιεχόμενό της, φωτογραφίζεται από τις φρικιαστικές για την ανθρωπότητα αναφορές.

Το 2001 σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ πέθαναν 35,5 εκατομμύρια άνθρωποι από την πείνα, δηλαδή 100.000 την ημέρα.

Τέσσερα εκατομμύρια είναι οι νεκροί τα τελευταία δέκα χρόνια στην Αφρική σε δεκάδες συγκρούσεις και πολέμους.

Τρεις πόλεμοι (Γιουγκοσλαβία, Αφγανιστάν, ΙΡΑΚ) κόστισαν τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων και τεράστιες καταστροφές.

Οι «επίσημοι» άνεργοι είναι 180 εκατομμύρια, το 41% νέοι, από αυτούς 18 εκατομμύρια στην ΕΕ.

Τρία δισεκατομμύρια άνθρωποι – περίπου ο μισός πληθυσμός της γης ζουν σε πλήρη εξαθλίωση.

Τι έχουν να πουν γι αυτόν τον απολογισμό φρίκης, οι πολιτικές δυνάμεις στη χώρα μας που χαιρέτισαν τις αλλαγές στον κόσμο με τη νίκη της αντεπανάστασης το 1990-91 σαν κοσμογονία; Πόσο αξιόπιστες μπορεί να χαρακτηρισθούν σήμερα, που προκειμένου να παγιδέψουν την εργατική τάξη και το λαό μας προβάλλουν την αυταπάτη του εξανθρωπισμένου ιμπεριαλισμού, προβάλλουν τη θεωρία του **καλού και κακού ιμπεριαλιστή** και καλούν το κίνημα να συνταχθεί πίσω από την ευρωπαϊκή ένωση και το Γαλλογερμανικό άξονα, κάνοντας πως δεν γνωρίζουν ότι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές συμμετείχαν στο μακέλεμα του Γιουγκοσλαβικού λαού, ότι μαζί ήταν στον πόλεμο κατά του Αφγανιστάν, μαζί ψήφισαν το δόγμα του προληπτικού πολέμου, ότι ο ανταγωνισμός που υπάρχει μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ αφορά τη συμμετοχή τους στη μοιρασιά της λείας, στην καταλήστευση των λαών και στην εκμετάλλευσή τους.

ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – ΕΕ κινούνται στην ίδια γραμμή που αποδίδεται με τη φράση «δίκαιο είναι το συμφέρον του ιμπεριαλισμού, της εθνικής και παγκόσμιας πλουτοκρατίας».

Αυτή είναι η αλήθεια, όπως αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση με τη στήριξη του κόμματος της ΝΔ έδωσε γη, αέρα και θάλασσα στους ιμπεριαλιστές κάνοντας τη χώρα μας ορμητήριο των δολοφονικών τους σχεδίων.

Το σχέδιο του Ευρωσυντάγματος, το δόγμα της στρατηγικής της ασφάλειας, που υιοθετεί τον **προληπτικό πόλεμο**, η ολοκλήρωση διαδικασιών για τη συγκρότηση του Ευρωστρατού και την επιχειρησιακή του ετοιμότητα βαθαίνουν ακόμη περισσότερο τον ιμπεριαλιστικό επιθετικό χαρακτήρα της ΕΕ.

Έχοντας συναίσθηση των δυσκολιών είμαστε αισιόδοξοι. Τώρα χρειάζεται μεγαλύτερη προσφορά και δράση.

Η μεγάλη αντεπίθεση των λαών για αναχαίτιση και ανατροπή της ιμπεριαλιστικής βαρβαρότητας θα οργανωθεί με την προσπάθεια της ΕΤ, των λαϊκών στρωμάτων.

Ο ιμπεριαλισμός δεν είναι παντοδύναμος, οι συσχετισμοί δυνάμεων δεν είναι αναλλοίωτοι, αυτό διδάσκει η ιστορική πείρα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η κυβέρνηση διαστρεβλώνει προκλητικά την πραγματικότητα. Μιλάει για «αύξηση της ευημερίας», την ώρα που το 22% και πλέον των Ελλήνων ζει κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας, οι άνεργοι ξεπερνούν τις 500.000, οι εργαζόμενοι καλούνται να πληρώσουν κάθε χρόνο όλο και μεγαλύτερα ποσά όχι μόνο για διατροφή και στέγαση, αλλά και για την υγεία, τη μόρφωση των παιδιών τους, περισσότερα χρήματα, για πιο υποβαθμισμένες υπηρεσίες.

Η κυβέρνηση μιλάει για υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και αυτό είναι αλήθεια, αφού τα τελευταία 3 χρόνια ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσο όρο 4% δηλαδή ο παραγόμενος πλούτος αυξάνεται κατά 4% ετησίως. Η πραγματικότητα όμως φανερώνει ότι τον παραγόμενο από την εργατική τάξη κοινωνικό πλούτο τον ιδιοποιείται η τάξη των κεφαλαιοκρατών. Η κυβέρνηση κρύβει ότι τη στιγμή που οι εργαζόμενοι οδηγούνται στην εξαθλίωση, τα καθαρά επιχειρηματικά κέρδη ανά εργαζόμενο το 2001 ήταν 8.442 ευρώ, δηλαδή η ετήσια εργασία του κάθε εργαζόμενου απέφερε κατά μέσο όρο στους εργοδότες κέρδη που αντιστοιχούν σε 2.876.189 δρχ.

Κρύβει ότι η περίοδος της υψηλής ανάπτυξης συνοδεύτηκε με αύξηση της ανεργίας, με επέκταση των «ελαστικών» μορφών απασχόλησης, με την ενοικίαση των εργαζομένων, με τη μετατροπή των χώρων εργασίας σε σύγχρονα γκέτο.

Η κυβέρνηση κλείνοντας σε όλους τους τόνους την αναγκαιότητα της περιβόητης «σύγκλισης», προσπαθεί να εγκλωβίσει τους εργαζόμενους στα γρανάζια μιας πολιτικής που μόνο δεινά και εφιάλτες κρύβει για όλους μας.

Η «**χάρτα κοινωνικής σύγκλισης**», επιχειρησιακό σχέδιο του ΠΑΣΟΚ για αποπροσανατολισμό των εργαζομένων, πρέπει να

πολεμηθεί από το σύνολο των εργαζομένων, γιατί δεν είναι παρά το όχημα για την επίτευξη των πλέον σκληρών νεοφιλελεύθερων επιλογών που έχουν αποφασίσει οι «15» στη Λισσαβόνα και στοχεύει στο ολοκληρωτικό γκρέμισμα των κοινωνικών κατακτήσεων των εργαζομένων.

Η ΕΤ, πρώτα και κύρια, δεν πρέπει στιγμή να ξεχνά ότι στα 22 χρόνια που η χώρα κινείται στις ράγες εκείνης ή της άλλης σύγκλισης με την ΕΕ, οι εργαζόμενοι βουλιάζουν ολοένα και πιο βαθιά στη φτώχεια.

Η χωρίς ημερομηνία λήξης πολιτική σκληρής λιτότητας, είναι το αποτέλεσμα της σύγκλισης, που διαφημίζουν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έχοντας από κοντά τον ΣΥΝ, που έχει συμφωνήσει με τη βασική κατεύθυνση της στρατηγικής του κεφαλαίου, την ελεύθερη κίνησή του, που προβλέπεται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και την ΟΝΕ.

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που οι λέξεις «κοινωνική» – «κοινωνικό» βρίσκονται στα στόματα όλων των ευρωλάγνων προπαγανδιστών.

Ο όρος «κοινωνικό» και εκμετάλλευση της εργατικής τάξης δεν μπορούν να συνυπάρξουν.

Ο καπιταλισμός υποχρεώθηκε κάτω από την ανάπτυξη των ταξικών αγώνων και την πίεση των σοσιαλιστικών κατακτήσεων να κάνει ορισμένες παραχωρήσεις.

Με την επικράτηση της αντεπανάστασης οι καπιταλιστές παίρνουν τη ρεβάνς. **Η επίθεση ενάντια σε κάθε κοινωνική παροχή γίνεται όλο και πιο άγρια.** Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζούμε, αυτή την πολιτική που γεννά τη συγκέντρωση πλούτου και διογκώνει την φτώχεια πρέπει να ανατρέψουμε, μέσα από τη συσπείρωση και συγκέντρωση δυνάμεων, την ενίσχυση του μπλοκ του ΠΑΜΕ, την αλλαγή των συσχετισμών σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

ΑΝΕΡΓΙΑ

Η ανεργία στην ΕΕ παραμένει στα γνωστά υψηλά ποσοστά.

Ο εφιάλτης της ανεργίας έχει ήδη εισβάλλει σε χιλιάδες σπίτια εργατικών οικογενειών απειλώντας κάθε ώρα και στιγμή να κτυπήσει την πόρτα πολλών χιλιάδων ακόμη.

Παρά τις αλχημείες, **το ποσοστό** της επίσημα καταγεγραμμένης **ανεργίας στη χώρα μας γυρίζει στο 10%** του εργατικού δυναμικού.

Η πραγματική κατάσταση είναι πολύ χειρότερη, γιατί ένας αριθμός ανέργων και ιδιαίτερα αυτοί που δεν συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις για επιδότηση, δεν εγγράφονται στους καταλόγους του ΟΑΕΔ, ενώ στους απασχολούμενους συμπεριλαμβάνονται οι καταρτιζόμενοι, όπως και οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση.

Τα κυβερνητικά επιτελεία, η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας προσπαθούν να κλείσουν τα μάτια των εργαζομένων και να καλλιεργήσουν ψεύτικες ελπίδες για την επίλυση του προβλήματος της ανεργίας. Με κάθε ευκαιρία προβάλλουν το παραπλανητικό σύνθημα **«πολλές και καλές θέσεις εργασίας»** προσπαθώντας να περάσουν στη συνείδηση της κοινής γνώμης ότι η «ευελιξία», δηλαδή το κτύπημα του δώρου 7ώρου, η προσαρμογή του εργάσιμου χρόνου στις ανάγκες του κεφαλαίου, η μερική απασχόληση είναι προς το καλό της ΕΤ.

Η ύπουλη αυτή δημαγωγία δεν πρέπει να παγιδεύσει κανέναν εργαζόμενο, κανέναν άνεργο.

Η ουσία των μέτρων που πάρθηκαν μέχρι τώρα, αλλά και των μέτρων που αποφασίζονται στην ΕΕ και τη χώρα μας υπηρετούν έναν στόχο, την ένταση της εκμετάλλευσης της ΕΤ, για να αυξηθούν τα κέρδη του κεφαλαίου.

Στην επιχείρηση παραπλάνησης των εργαζομένων πρωτοστατεί η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, πρωτοστατούν οι ηγεσίες των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ – Αυτόνομη Παρέμβαση.

Οι ανάγκες παραγωγής, λένε, επιβάλλουν τη μερική απασχόληση, εμείς, υποστηρίζουν, ζητάμε ρυθμιστικούς κανόνες, όρια για την μερική απασχόληση. Δηλαδή στην πράξη στηρίζουν τη γενική πολιτική κατεύθυνση που ανατρέπει δικαιώματα, κάνει **«λάστιχο»** τον εργάσιμο χρόνο, μοιράζει την ανεργία σε μικρότερα **«μερίδια»** και σε περισσότερους.

Η κοινωνική μαστίγα της ανεργίας είναι γέννημα θρέμμα του καπιταλισμού και της πολιτικής που διαχειρίζεται τις υποθέσεις

του. Αυτή είναι η αλήθεια που προσπαθούν να κρύψουν οι διαχειριστές του συστήματος.

Η χώρα μας διαθέτει πλουτοπαραγωγικές πηγές, πλεονεκτήματα από τη γεωγραφική της θέση. Διαθέτει έμπειρο εργατικό δυναμικό.

Υπάρχουν οι δυνατότητες να ζήσουν η εργατική τάξη, η αγροτιά, τα μικρομεσαία στρώματα, η νεολαία μας καλύτερα, να έχουν εργασιακά κοινωνικά ασφαλιστικά δικαιώματα σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες.

Σε αντίθεση μ' αυτές τις δυνατότητες, η επιστημονικοτεχνική πρόοδος χρησιμοποιείται για τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών, ενάντια στους εργάτες. Χιλιάδες εργαζόμενοι μένουν άνεργοι. Οι συγχωνεύσεις και ιδιωτικοποιήσεις επιχειρήσεων συνοδεύονται από μαζικές απολύσεις, οι απολύσεις το 2001 ανήλθαν στις 983.618 με ανοδική πορεία μέχρι σήμερα, αφού οι καπιταλιστές αξιοποιώντας την αντιλαϊκή πολιτική και το νομοθετικό πλαίσιο ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αξιοποιώντας τις συνθήκες της ΕΕ που προβλέπουν την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίου, απολύουν και πετάνε εκατοντάδες εργαζόμενους στο δρόμο.

Τα πολυεθνικά και ντόπια μεγαθήρια εκτοπίζουν και ενσωματώνουν επιχειρήσεις, πλήθος μικρομεσαίων παραγωγικών μονάδων, κλείνουν.

Η πλημμύρα των εισαγωγών παρασέρνει την εγχώρια παραγωγή. Χάνονται χιλιάδες θέσεις εργασίας. Οι μικρομεσαίοι αγρότες ξεκληρίζονται, η αγροτική παραγωγή συγκεντρώνεται σε λίγα χέρια.

Τα κόμματα του κεφαλαίου συμφωνούν και προωθούν προγράμματα ψευτοαπασχόλησης, γιατί όπως διαπιστώνουν η ανεργία κινείται πάνω από τα όρια ασφαλείας, αισθάνονται ήδη καυτή την ανάσα των χιλιάδων ανέργων.

Η αναποτελεσματικότητα των προγραμμάτων «**κατάρτισης**» και «**απασχόλησης**» αποδεικνύεται από τη συνεχή αύξηση της ανεργίας.

Οι επιχειρηματίες πριμοδοτούνται με χιλιάδες δις που προέρχονται από τον ιδρώτα της ΕΤ.

Οι «**απασχολήσιμοι**» δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί και μετά ξαναπαίρνουν στις μαύρες λίστες της ανεργίας.

Η εξασφάλιση απλήρωτης εργασίας στο κεφάλαιο κορυφώνεται με την υποχρεωτική απασχόληση των επιδοτούμενων ανέργων, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τον ίδιο το χαρακτήρα του ΟΑΕΔ και το ρόλο του επιδόματος ανεργίας.

Συνάδελφοι,

Τα τελευταία χρόνια η ανεργία «χαλάρωσε» στον κλάδο με τις κατασκευές και τα Ολυμπιακά έργα. Η αντίστροφη όμως μέτρηση έχει ήδη αρχίσει. Σε πολλές περιοχές, ο εφιάλτης της ανεργίας άρχισε να κτυπά και σε άλλες παραμονεύει.

Οι κατασκευές έχουν όρια. Δεν μπορεί η ατμομηχανή μιας οικονομίας να είναι οι κατασκευές, ούτε ο τουρισμός. Το πρόβλημα της ανεργίας πρέπει να το αντιμετωπίσουμε σαν ζήτημα που αφορά την αλλαγή οργάνωσης ολόκληρης της κοινωνίας.

Συνάδελφοι,

Καμιά καπιταλιστική χώρα, ακόμη και οι πλέον ανεπτυγμένες δεν μπόρεσαν να δαμάσουν το θερίο της ανεργίας, γιατί αυτό το θερίο τους τρέφει, τους είναι άκρως απαραίτητο, το χρησιμοποιούν για την αφαίρεση κατακτήσεων, για την ένταση της εκμετάλλευσης, τη χειροτέρευση των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας, τη χειραγώγηση συνειδήσεων, την αναχαίτιση των αγώνων.

Η ανεργία εξαλείφθηκε από τα πρώτα χρόνια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στη Σοβιετική Ένωση και τις άλλες σοσιαλιστικές χώρες, ανεργία δεν υπάρχει στη σοσιαλιστική Κούβα. Αυτό το ιστορικό επίτευγμα αποσιωπά σκόπιμα η αντισοσιαλιστική προπαγάνδα.

Απέναντι στη σημερινή πραγματικότητα γεννάται το ερώτημα. Τι μπορεί να γίνει;

Κατ' αρχάς λαμβάνοντας υπόψη την οξύτητα του προβλήματος απαιτούμε τη λήψη μέτρων ανακούφισης των ανέργων. Μέτρα που ο κλάδος μας, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να επιβάλλει με την πάλη του.

Μέτρα όπως:

- ***Επιδότηση στο 80% του μεροκάματου της σύμβασης για όλη τη διάρκεια της ανεργίας.***
- ***Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.***

- *Επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμιά προϋπόθεση.*
- *Επέκταση του Ν.2112 (υπαλληλική αποζημίωση) για όλους, συνταξιοδότηση στα 50 για τις γυναίκες, στα 55 για τους άνδρες, μηνιαία κρατική επιδότηση για τις οικογένειες που σπουδάζουν παιδιά.*
- *Αύξηση της επιχορήγησης ενοικίου, διάθεση δωρεάν βρεφονηπιακών σταθμών για τα παιδιά των ανέργων. Η διεκδίκηση αυτών των μέτρων είναι υπόθεση όλων μας, υπόθεση ολόκληρου του κινήματος της ΕΤ.*

Πρέπει ωστόσο να είναι καθαρό πως δεν αρκούν.

Αυτή η πάλη πρέπει ταυτόχρονα να στοχεύει στις αιτίες που γεννούν και θρέφουν την ανεργία και την πολιτική που τις αναπαράγει.

Να θέτει υψηλότερους στόχους που να κτυπούν την καρδιά του προβλήματος.

Να δημιουργεί όρους και προϋποθέσεις, να αφαιρεθεί το τιμόνι της εξουσίας από τα χέρια των καπιταλιστών, να το πάρει η ΕΤ με τους συμμάχους της.

Να μπουν τα βασικά συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής στην υπηρεσία του λαού, να γίνουν δικά του, να υπηρετούν τις ανάγκες του.

Η πάλη μας για την επιβολή αυτού του στόχου πρέπει να συμβαδίζει και να ενισχύεται από την απαίτησή μας για εξάλειψη των αιτίων που οδηγούν στην αδυναμία απόκτησης στέγης από εργατες, εργαζόμενους, λαϊκά στρώματα. Η αδυναμία για την απόκτηση στέγης δεν έχει να κάνει μόνο με τα ζητήματα του ΟΕΚ, με τα τεράστια κέρδη των εμποροσπιτάδων, την εκρηκτική αύξηση της αξίας γης, τις τιμές και αυξήσεις των οικοδομικών υλικών, έχει κυρίως να κάνει με τις πολιτικές που οδηγούν στη μιζέρια και εξαθλίωση τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, πολιτικές που έχουν αποδείξει πως η «κοινωνική πολιτική», «κατοικία κοινωνικό δικαίωμα» γι αυτές δεν υφίστανται ούτε καν ως ορολογία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Η αντιλαϊκή πολιτική ΠΑΣΟΚ – ΝΔ χαρακτηρίζεται από τα ίδια και απaráλλακτα στοιχεία που συγκλίνουν όλα στο στόχο της κατάργησης βασικών, κοινωνικών, ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της βίαιης περιθωριοποίησης μεγάλων τμημάτων εργαζομένων και της αύξησης της ασυδοσίας και των προνομίων της οικονομικής ολιγαρχίας. Το σύνθημα «όποιος θέλει κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να πληρώνει» έγινε σημαία των κυβερνήσεων από το 1991 και μετά. Η διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης και του δημόσιου συστήματος υγείας γίνεται με μελετημένες κινήσεις, κινήσεις που έχουν στόχο τη μεταφορά κονδυλίων στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος συνεχίζει να επενδύει τεράστια ποσά στους τομείς αυτούς. Η δημιουργία των επαγγελματικών ταμείων σ' αυτές τις κινήσεις εντάσσεται. Οι συνέπειες από την ακολουθούμενη αντιλαϊκή πολιτική ΠΑΣΟΚ – ΝΔ θα γίνουν πιο καταστροφικές για εργαζόμενους και συνταξιούχους αν δεν ανατραπεί αυτή η πολιτική. **Πρώτη** συνέπεια είναι ότι επιδεινώθηκαν όροι και όρια συνταξιοδότησης, καταργήθηκαν οι προσωρινές συντάξεις, χτυπήθηκαν οι αναπηρικές. **Δεύτερη** συνέπεια είναι η αλματώδης διεύρυνση των ανασφάλιστων εργαζομένων (οι ανασφάλιστοι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση, φασόν, οικονομικοί μετανάστες, άνεργοι ξεπερνούν το 1.600.000). **Τρίτη** συνέπεια είναι η με νόμους λεηλασία των συντάξεων που έχει οδηγήσει ένας στους τέσσερις συνταξιούχους του ΙΚΑ να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. **Τέταρτη** συνέπεια είναι το κτύπημα κάθε κύταρου της δημόσιας υγείας. Ήδη οι ελλείψεις σε ιατρικό προσωπικό και εξοπλισμό στα πολυϊατρεία του ΙΚΑ είναι τεράστιες.

Τα δημόσια νοσοκομεία αντιμετωπίζουν τεράστιες ελλείψεις σε υποδομή, νέα τεχνολογία και προσωπικό και παραπέμπουν ασθενείς τους για υπηρεσίες υγείας σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που πολλαπλασιάζουν τις δραστηριότητές τους και διαχειρίζονται ήδη πάνω από το 40% των υπηρεσιών υγείας στη χώρα.

Παράλληλα η όλη αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης, που μετατρέπει τους ασθενείς σε πελάτες οδηγεί σε νέες επιβαρύνσεις τους εργαζόμενους και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Η καταλήστευση των πόρων του ΙΚΑ και άλλων ταμείων προς όφελος των επιχειρήσεων και κυρίως του μεγάλου ιδιωτικού

κεφαλαίου (τεράστια φοροδιαφυγή , παγωμένες οφειλές, εισφοροαπαλλαγές, τζογάρισμα των αποθεματικών στο χρηματιστήριο), η μείωση εργοδοτικών εισφορών, η διόγκωση της ανεργίας, η ραγδαία επέκταση των «ευέλικτων» μορφών απασχόλησης, η διάλυση συνολικά του πλέγματος ρυθμίσεων για τις εργασιακές σχέσεις συμπαρασύρει το θεσμό της ΚΑ, ασφάλισης και δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με θυσίες και αίμα δεκαετιών, σπρώχνει χιλιάδες εργαζόμενους στο κοινωνικό περιθώριο ή στα σαρόνια της ιδιωτικής ασφάλισης.

Αυτοί που καταληστεύουν πολύμορφα τους πόρους της ΚΑ χρησιμοποιούν σαν Δούρειο Ίππο τη βιωσιμότητα των ταμείων για να κατεδαφίσουν ότι απόμεινε από την ΚΑ.

Συνάδελφοι,

Πρέπει να σκεφθούμε καλά ότι η επόμενη των εκλογών, ανεξάρτητα από το πιο από τα δύο κόμματα του κεφαλαίου θα βρεθεί στην καρέκλα της κυβερνητικής εξουσίας, θα βρει την ΕΤ μπροστά στην επιχείρηση υλοποίησης των αντιλαϊκών μέτρων που αποφάσισαν στις Βρυξέλλες και προβλέπουν μεταξύ άλλων την αύξηση των ορίων ηλικίας, μέσα από την περίφημη «*ενεργό γήρανση*», δηλαδή την παραμονή στην εργασία όχι μόνο μέχρι τη σύνταξη, αλλά μέχρι θάνατο καθώς και στις ειλημμένες αντεργατικές τους αποφάσεις, για κατάργηση των ΒΑΕ, την αλλαγή του υπολογισμού των συντάξεων με βάση το μέσο όρο των μισθών που έλαβε ο εργαζόμενος σε όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου κλπ., ήδη προωθούν με το λεγόμενο «μίνι» ασφαλιστικό την αύξηση του χρόνου που απαιτείται για το δικαίωμα της επικουρικής ασφάλισης, από 4050 που ισχύει σήμερα στις 4500 κλπ.

Κεφάλαιο και κυβερνήσεις του προσπαθούν να οικοδομήσουν ένα βάρβαρο σύστημα ασφάλισης που οδηγεί στην πλήρη εξαθλίωση εργαζομένων και συνταξιούχων, συγχρόνως Δε με αυτή τους την προσπάθεια επιδιώκουν και την αύξηση των κερδών των καπιταλιστών, αφού το περιεχόμενο των μέτρων οδηγεί από τη μια στη μείωση των χρημάτων που δίνουν οι καπιταλιστές για την ΚΑ και από την άλλη στην πύρινη τανάλια της ιδιωτικής ασφάλισης.

Η υπεράσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, η υπεράσπιση της ΚΑ, η απόκτηση νέων δικαιωμάτων θα καθορισθεί από την ένταση της ταξικής πάλης, θα εξαρτηθεί από το βαθμό αποδυνάμωσης της συνδικαλιστικής αριστοκρατίας που καλλιεργεί την «κοινωνική συναίνεση» και «ταξική συνεργασία». Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα και ο κλάδος μας έχουμε διατυπώσει επανειλημμένα τις θέσεις μας για την υπεράσπιση και βελτίωση της ΚΑ.

Εμείς απαιτούμε και παλεύουμε για μια άλλη πολιτική, για την ΚΑ που θα παίρνει υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες, τα επιτεύγματα της επιστήμης και ότι ο πλούτος πρέπει να επιστρέψει στους δημιουργούς του.

Στην πάλη για την εκπλήρωση αυτού του στόχου είναι ενταγμένο και το διεκδικητικό μας πλαίσιο για τη ΚΑ.

Συγκεκριμένα διεκδικούμε:

- *Δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση με παροχές και υπηρεσίες υψηλού επιπέδου για όλο το λαό. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση.*
- *Δημόσιο, δωρεάν σύστημα Υγείας για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες.*
- *Πλήρης ασφαλιστική – ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών τους, των μεταναστών, των εργαζομένων με μερική απασχόληση. Υπολογισμός ολόκληρου του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.*
- *Μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης – αντιπάλεμα της εξίσωσης των ορίων ηλικίας σε άνδρες και γυναίκες. Τα όρια ηλικίας να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες (55 και 50 αντίστοιχα για τα βαρέα – ανθυγιεινά επαγγέλματα).*
- *Κατοχύρωση του κατώτερου ορίου συντάξεων με 4.050 ημέρες εργασίας – κατώτερη σύνταξη στα 20 Ημερομίσθια Ανειδίκευτου Εργάτη ή το 80% του μισθού, κλιμάκωση της σύνταξης μετά τα 4050 σε ποσοστό 3% ανά 300 έτη.*
- *Βάση υπολογισμού της σύνταξης ο μέσος όρος όλων των αποδοχών της τελευταίας 3τίας.*

- *Καμιά πρόσθετη επιβάρυνση των εργαζομένων. Να μειωθεί το ποσοστό συμμετοχής στην κατεύθυνση της απαλλαγής των εργαζομένων από τις ασφαλιστικές εισφορές. Να πληρώσει το κράτος, η εργοδοσία και το μεγάλο κεφάλαιο που καταληστεύουν χρόνια τα ταμεία.*
- *Πάταξη της εισφοροδιαφυγής, επιστροφή των κλεμμένων, των τεράστιων ποσών που οφείλουν στα ασφαλιστικά ταμεία το κράτος και η εργοδοσία.*
- *Επέκταση του θεσμού των βαρέων – ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Εφαρμογή αυστηρού πλαισίου για την υγιεινή και ασφάλεια στους τόπους δουλειάς.*
- *Να αναγνωρισθούν τα υπερ αγνώστων ένσημα. Να επανέλθουν οι συντελεστές για τις οικοδομικές εργασίες στο 1, - 1,5, να καταργηθεί το άρθρο 26 του Ν.2520, που συρρικνώνει την ασφάλιση στο 50% του συντελεστή στις αγροτικές περιοχές και στις αγροτουριστικές εγκαταστάσεις.*

Απορρίπτουμε το τετελεσμένο των αντεργατικών, αντιασφαλιστικών μέτρων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ. Παλεύουμε για την ανατροπή τους.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ»

Κάθε χρόνο το ίδιο σκηνικό. Τα εγκλήματα στους χώρους δουλειάς δεν έχουν σταματημό.

Συνεχίζονται με τον ίδιο αμείωτο βαθμό. 120 νεκρούς θρηνεί η ΕΤ κάθε χρόνο, εκατοντάδες είναι οι ανήμποροι για εργασία, χιλιάδες οι τραυματίες.

Τη δραματική πρωτιά κατέχει ο κλάδος μας, αφού σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία το 50% των εργατικών ατυχημάτων συμβαίνουν κάθε χρόνο στο χώρο της οικοδομής και των μεγάλων έργων(123 νεκροί τα τρία τελευταία χρόνια , 11 στα Ολυμπιακά έργα).

Η ανυπαρξία μέτρων ασφάλειας είναι πάντα η αιτία που οδηγεί στα εργατικά «ατυχήματα» παρά τους ισχυρισμούς των εργοδοτών για τους οποίους φυσικά φταίει η αβλεψία του εργάτη και η κακιά στιγμή.

Κανένας εργάτης δεν φταίει.

Ο θάνατος του εργάτη, το σακάτεμά του, η επαγγελματική ασθένεια είναι άμεσα συσχετισμένα με την αντιλαϊκή πολιτική και τον τρόπο παραγωγής. Κι αυτός ο τρόπος είναι καπιταλιστικός. Μοναδικός σκοπός του είναι η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, γιατί αυτό αυξάνει και τα κέρδη τους. Και τα κέρδη αυτά δεν νοείται να μειωθούν πληρώνοντας μέτρα προστασίας.

Ο νεκρός εργάτης δεν κοστίζει. Απλά θα τον αντικαταστήσουν. Κοστίζουν όμως οι εργατοώρες για να στηθεί ασφαλής σκαλωσιά. Για να ελέγξουν μηχανικοί την ασφάλεια του χώρου εργασίας. Για να συντηρήσουν τα μηχανήματα. Για να αγοράσουν μέτρα προστασίας.

Δίπλα σε όλα αυτά η κυβέρνηση είναι αυτή που στηρίζει την εργοδοτική ασυδοσία, που απαξιώνει συστηματικά τους κρατικούς μηχανισμούς ελέγχου, που δεν φροντίζει για τη λήψη μέτρων ασφάλειας και υγιεινής ακόμη και στα μεγάλα έργα στα οποία αυτή είναι εργοδότης, που επιτρέπει στους εργοδότες να ασκούνε καθήκοντα τεχνικού ασφαλείας που ικανοποιώντας τις απαιτήσεις της εργοδοσίας έκανε τις εργασιακές σχέσεις «λάστιχο» χωρίς ωράριο να δουλεύουν οι εργάτες για όσο και όταν θέλουν τα αφεντικά μέχρι η κούραση να τους λυγίσει, να νεκρωθούν τα αντανακλαστικά τους να κάνουν το «λάθος».

Η ζωή του εργάτη είναι τζάμπα για τον εργοδότη και για ένα άλλο λόγο.

Το χρηματικό κόστος των ατυχημάτων πληρώνεται από τα ταμεία, δηλαδή από τους εργάτες και μόνο απ' αυτούς. Γιατί εργοδοτικές και κρατικές εισφορές υπεραξία είναι.

Σύμφωνα με τα στοιχεία μόνο το 15,8% των ελλήνων εργαζομένων απασχολείται σε χώρους που καλύπτουν οι οδηγίες για την υγιεινή και την ασφάλεια, ενώ 2 στους 3 εργαζόμενους δεν έχουν κουράγιο να εργασθούν μέχρι την ηλικία συνταξιοδότησεως λόγω επιβαρύνσεων από παράγοντες που δεν προβλέπουν οι κανόνες υγιεινής και ασφάλειας.

Όλα αυτά και με δεδομένο ότι επισήμως στη χώρα μας αγνοείται η έννοια της επαγγελματικής ασθένειας (η στατιστική βελόνα δείχνει ΜΗΔΕΝ) δείχνουν τη βάρβαρη πραγματικότητα που βιώνει ο εργάτης και η οικογένειά του). Η Ομοσπονδία, τα Συνδικάτα μας

έκαναν αυτό το διάστημα εκατοντάδες παρεμβάσεις. Ασκήσαμε πιέσεις, προλάβαμε δολοφονίες εργατών, αλλά έχουμε πολύ δουλειά μπροστά μας.

Για να σταματήσει ο κίνδυνος καθημερινά να μας παραμονεύει, για να σταματήσουν οι χώροι δουλειάς να είναι καθημερινές παγίδες θανάτου, βάζουμε ακόμη πιο αποφασιστικά το μεγάλο πρόβλημα που αφορά την ίδια μας τη ζωή στην προτεραιότητα της πάλης μας.

Το «**δεν πάει άλλο**» δεν πρέπει να ακούγεται από όλους μας σε στιγμές ενός τραγικού γεγονότος, πρέπει να συνοδεύει την καθημερινή μας πάλη.

Σημαντικά βήματα προς μια τέτοια κατεύθυνση έγιναν από το Συνδικάτο Αθήνας, πρέπει αυτά τα βήματα να ενισχυθούν. Κάθε Συνδικάτο, κάθε παράρτημα, κάθε εργοταξιακή επιτροπή να έχει το δικό της σχέδιο παρέμβασης.

Με την πάλη μας να πάρουμε την προστασία της ζωής μας στα χέρια μας.

Να επιβάλλουμε μέτρα όπως:

- *Επάνδρωση των Επιθεωρήσεων Εργασίας και των ΚΕΠΕΚ (Κέντρα Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου) με το απαραίτητο και κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό.*
- *Ποινικές και οικονομικές κυρώσεις στους εργοδότες που αδιαφορούν για την τήρηση των κανονισμών υγιεινής και ασφάλειας.*
- *Να σταματούν τα έργα, όπου δεν τηρούνται οι κανονισμοί με την υποχρέωση του εργοδότη να αποδίδει ημερομίσθιο και ασφάλιστρο στους εργαζόμενους μέχρι την πλήρη υλοποίηση των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας.*
- *Κατάργηση των ιδιωτικών εξωτερικών υπηρεσιών προστασίας πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) και της ανάθεσης καθηκόντων τεχνικών ασφαλείας στους εργοδότες.*
- *Αναβάθμιση του ρόλου των Συνδικάτων στον σχεδιασμό των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, τεχνικούς ασφαλείας και γιατρούς εργασίας από κρατικό σώμα ενταγμένο στο δημόσιο σύστημα υγείας.*

- *Να αποκλεισθεί η ανάθεση νέου Δημοσίου έργου σε εργοδότες, που σε έργο ευθύνης τους, δεν τηρούνται τα μέτρα προστασίας ή συνέβη ατύχημα εξ αιτίας της έλλειψής τους.*
- *Να σταματήσει τώρα το καθεστώς της υπερεκμετάλλευσης της εργασίας με τα 10ωρα και 12ωρα που πολλαπλασιάζουν τον κίνδυνο για εργατικά ατυχήματα.*

Στην εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης που οδηγεί στο «δεν βαριέσαι ας χαθεί και κάποιος στους χώρους δουλειάς», αρκεί τα κέρδη των αφεντικών της να αυγατίσουν ...

Εμείς απαντάμε: Κανένας εργάτης δεν περισσεύει, δεν περισσεύει από τη μάνα του, τη γυναίκα του, το παιδί του, δεν περισσεύει για την ίδια του την τάξη.

Ο εργάτης δεν είναι νούμερο στη στατιστική, όπως τον θέλουν.

Είναι αξία, αξία αναντικατάστατη. Θα υπερασπίσουμε με κάθε τρόπο και μορφή πάλης τη ζωή μας και τη σωματική μας ακεραιότητα στους χώρους δουλειάς.

ΠΑΙΔΕΙΑ

Η διαρκώς υποβαθμιζόμενη, ακριβότερη, όλο και περισσότερο προσαρμοζόμενη στις ανάγκες του κεφαλαίου εκπαίδευση, είναι αυτό που γνωρίζουν, που ζουν οι λαϊκές οικογένειες.

Το μεγαλύτερο ποσό από τον οικογενειακό προϋπολογισμό πηγαίνει στην παραπαιδεία, ο μεγάλος αριθμός των μαθητών που απορρίπτονται και εγκαταλείπουν το Λύκειο αποτελεί πραγματικό πογκρόμ έξωσης των μαθητών από το σχολείο, η ταξική επιλογή των κυβερνητικών μέτρων για τη μόρφωση κλείνει κάθε πόρτα εισόδου των παιδιών των εργαζομένων σ' αυτή.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της κυβερνητικής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, που με γνώμονα τη διαβόητη ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου αποβάλλει από το σχολείο τις αξίες της συλλογικότητας, της αγωνιστικότητας, της αλληλεγγύης.

Πρόκειται για μια πολιτική που καθαγιάζει και επιβάλλει ευρωενωσιακές απαξίες του λεγόμενου ευρωπαϊού πολίτη, του ατομικισμού, της συναίνεσης, της υποταγής.

Στο ίδιο μοτίβο, της πιο ξεδιάντροπης προπαγάνδας και παραπλάνησης κινείται και η ΝΔ.

Η αλήθεια είναι μία. Σε όποιους ρυθμούς και να κινούνται οι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί ΠΑΣΟΚ, ΝΔ δεν μπορούν να κρύψουν, ότι τα κόμματα του δικομματισμού κτυπούν ότι απόμεινε από τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Οικοδομούν την πολιτική τους πάνω σε δύο βασικούς άξονες: Εμπορευματοποίηση – Ιδιωτικοποίηση. Γι αυτό σήμερα μαζί προωθούν τη θέση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και προσπαθούν να την καλύψουν πίσω από το προπέτασμα των μη κερδοσκοπικών οργανισμών, φορέων. Τα κόμματα του κεφαλαίου κάνουν ότι μπορούν για μια εκπαίδευση στα μέτρα των δικών τους επιδιώξεων, για τη διαιώνιση του συστήματος και της κυριαρχίας του. Θα ήταν επομένως αφέλεια να περίμενε κάποιος από αυτά τα κόμματα να προσπαθήσουν ν' αλλάξουν το εκπαιδευτικό σύστημα με στόχο τη δημιουργία ενός ανθρώπου ικανού να εντοπίζει και να αντιπαλεύει εκείνους που υπονομεύουν τα συμφέροντά του, να γνωρίζει τον κόσμο και να προσπαθεί να τον αλλάξει. Πρέπει να κάνουμε σοβαρά βήματα. Η Ομοσπονδία, τα Συνδικάτα να πάρουμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, να επιδιώξουμε κοινές δραστηριότητες με εκπαιδευτικούς, συλλόγους γονέων, μαζικούς φορείς, να διεκδικήσουμε το δημόσιο δωρεάν σχολείο, να υπερασπίσουμε το δικαίωμα των παιδιών μας στη μόρφωση. Η καταδίκη και η πάλη μας ενάντια στην πολιτική των κομμάτων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, που διαφθείρουν συνειδήσεις, συντηρούν και αναπαράγουν όλο το μηχανισμό της σήψης και της διαφθοράς, που υπηρετούν την πολιτική του κεφαλαίου, που θέλει τα παιδιά αμόρφωτα και από τα 15 χωμένα στα γκέτο των κεφαλαιοκρατών, εργάτες στους ρυθμούς της πιο απάνθρωπης εκμετάλλευσης, μπορεί να σηματοδοτήσει νέες πολιτικές εξελίξεις. Στα πλαίσια αυτά μπορούν να διαμορφωθούν οι όροι που θα φέρουν την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα στο προσκήνιο αυτών των εξελίξεων και ν' αποκτήσουν οι αγώνες μας μια άλλη δυναμική και προοπτική. Η διεκδίκηση παιδείας που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, είναι άμεσα συνδεδεμένη με τον αγώνα για ριζικές, φιλολαϊκές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της εξουσίας.

Στην κατεύθυνση αυτή διεκδικούμε:

- Πλήρη κάλυψη όλων των εκπαιδευτικών αναγκών από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης.
- Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο για όλους.
- Ριζική αλλαγή στο περιεχόμενο (αναλυτικά προγράμματα, βιβλία) και στη λειτουργία του σχολείου.
- Ενιαία πραγματική αποκλειστικά δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Έρευνα στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών.
- Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.
- Άδειες με αποδοχές για τους εργαζόμενους μαθητές – σπουδαστές στις εξετάσεις.
- Δημόσια – δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση μετά το Λύκειο.
- Κατάργηση των διδάκτρων στα ΙΕΚ.
- Δωρεάν στέγαση και σίτιση για τους φοιτητές, σπουδαστές ή ανάλογη οικονομική στήριξη για τα παιδιά των εργατικών – λαϊκών οικογενειών.
- Ειδικά μέτρα ενίσχυσης της μαθησιακής λειτουργίας των αλλοδαπών μαθητών καθώς και μέτρα για τη γνωριμία τους με την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά τους.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Η κάλυψη των στεγαστικών αναγκών των λαϊκών οικογενειών βρίσκεται απέναντί της την αντιλαϊκή πολιτική που αποσκοπεί στη μείωση των κρατικών δαπανών κάθε μορφής προς τον τομέα της κατοικίας.

Σήμερα η ανάγκη διασφάλισης των εργαζομένων απέναντι στη διαρκή ανασφάλεια που τους επιβάλλεται από το εκμεταλλευτικό

καπιταλιστικό σύστημα τους οδηγεί σε προσπάθειες συγκέντρωσης των αναγκαίων χρημάτων για αγορά κατοικίας.

Η συγκέντρωση χρημάτων που γίνεται κυρίως με τραπεζικά δάνεια, συνδέεται με την καθημερινή αγωνία της πληρωμής της δόσης, του τόκου, του ενοικίου, συνδέεται με την υπεραπασχόληση, την απομάκρυνση από τη συλλογική δράση, με στερήσεις, με έναν υποβαθμισμένο συνολικά τρόπο ζωής.

Η λαϊκή κατοικία γίνεται και αυτή όπως όλα τα κοινωνικά δικαιώματα που έχει ανάγκη ο εργαζόμενος, μέσο εκμετάλλευσης.

Το στεγαστικό πρόβλημα είναι ένα από τα προβλήματα, που για τη λύση του συναντιέται το συμφέρον ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων, με τα συμφέροντα της ΕΤ, αυτή η σύνθεση δημιουργεί και τις προϋποθέσεις αγωνιστικών συσπειρώσεων, με σαφείς οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους που θα πρέπει να επικεντρώνονται:

α) Στη διεκδίκηση μέτρων προστασίας και ανάπτυξης του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων,

β) Στη διεκδίκηση μέτρων στεγαστικής πολιτικής που να λύνουν στην πορεία το πρόβλημα της στέγης.

Η διεκδίκηση των στόχων αυτών πρέπει να συνοδεύεται από πολύμορφες κινητοποιήσεις για την υλοποίησή τους, κινητοποιήσεις που να συνδέονται με την αναγκαιότητα γενικότερων κοινωνικών πολιτικών αλλαγών αφού:

Το στεγαστικό πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο **«μια στέγη να βάλουμε από κάτω το κεφάλι μας»**, αλλά είναι ταυτόχρονα και κυρίαρχα, μία στέγη μέσα σε ανθρώπινες και λειτουργικές πόλεις.

Η χάραξη μιας άλλης πολιτικής, ώστε η κατοικία από μορφή εκμετάλλευσης, να γίνει δικαίωμα του λαού και υποχρέωση του κράτους, προϋποθέτει ριζικές ανατροπές στο επίπεδο εξουσίας, ανατροπές που θα φέρουν το λαό στην εξουσία, θα αναπτύξουν την οικονομία, με κριτήριο την ευημερία του λαού. Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουμε υποχρέωση να επεξεργαστούμε πάρα πέρα τις προτάσεις μας.

Πρώτον: Για τη δημιουργία Εθνικού Στεγαστικού Φορέα και την κοινωνική ιδιοκτησία των αναγκαίων στρατηγικών βιομηχανιών παραγωγής οικοδομικών υλικών(τσιμέντο, σίδηρο κλπ.).

Δεύτερον: Για τη διάθεση ΔΩΡΕΑΝ ΧΡΗΣΗΣ της δημόσιας κτηματικής περιουσίας για τις οικιστικές ανάγκες του πληθυσμού, δημόσια κτηματική περιουσία που θα συμπεριλαμβάνει τα εκκλησιαστικά ακίνητα, τα ακίνητα που ανήκουν στις τράπεζες, καθώς και τα ακίνητα βιομηχανιών.

Ο αποκλειστικά δημόσιος χαρακτήρας των οργανισμών κοινής ωφέλειας (δίκτυο παροχής νερού, ηλεκτρικού, αποχέτευσης, τηλεπικοινωνιών, αερίου κλπ.), η διεύρυνση των κοινωνικών τους χαρακτηριστικών, είναι μία από τις προϋποθέσεις σωστής και φθηνής κατοικίας.

Παλεύοντας σ' αυτές τις κατευθύνσεις, το εργατικό λαϊκό κίνημα συντονισμένα επιβάλλεται να διεκδικήσει:

α) Τη μείωση κόστους παραγωγής της κατοικίας, τη μείωση φορολογικών βαρών, τον έλεγχο των κερδών και τιμών σε όλο το κύκλωμα παραγωγής της οικοδομής και των κατασκευών (γης, υλικά, τιμές αγοράς, κατοικίας κλπ.).

β) Την εξασφάλιση οικονομικών δυνατοτήτων στον ΟΕΚ για συνεχή παραγωγή κατοικιών, ανάλογα με τις ανάγκες, που να προέρχονται από κρατική επιχορήγηση – Αύξηση της εργοδοτικής εισφοράς στο 1,5%

- τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών
- από την εφαρμογή φόρου ακίνητης περιουσίας στη μεγαλοϊδιοκτησία

γ) Το δημοκρατικό τρόπο διανομής αυτών των κατοικιών,

δ) Την αλλαγή του συστήματος χρηματοδότησης της κατοικίας, με κύρια κατεύθυνση την εξυπηρέτηση αυτών που πραγματικά έχουν και τις μεγαλύτερες ανάγκες χρηματοδότησης.

Συγκεκριμένα:

Ο ΟΕΚ να χορηγεί στεγαστικά δάνεια με βελτίωση των όρων χορήγησης, άτοκα και στο ύψος της αγοραζόμενης κατοικίας.

Να σταματήσει η αυθαιρεσία καθορισμού των δανείων με βάση το εισόδημα των αστέγων, ο εργαζόμενος να επιλέγει το δάνειο που θέλει να πάρει.

Τα αιτήματα της αντισεισμικής θωράκισης, της αντιπλημμυρικής υποδομής αποκτούν ιδιαίτερη σημασία.

Ειδικός κρατικός φορέας να ετοιμάζει κατοικίες ποιοτικές και ασφαλείς για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, όπως αυτών που δημιουργήθηκαν από τους πρόσφατους σεισμούς, αλλά και παλαιότερα.

Γι αυτά τα κρίσιμα προβλήματα, η Ομοσπονδία μας, ο κλάδος μας, πρέπει να πρωτοστατήσει για την ανάπτυξη μαχητικού κινήματος, αγωνιστικών συσπειρώσεων της εργατικής τάξης, των μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η Ομοσπονδία, τα ταξικά Συνδικάτα οι Έλληνες εργάτες γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει μετανάστευση.

Εκατομμύρια ξεριζώθηκαν από την Ελλάδα πριν από δεκαετίες και γέμισαν τα σκλαβοπάζαρα της Γερμανίας, του Βελγίου, των ΗΠΑ, της Αυστραλίας.

Όπως γίνεται και στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα αποκρούει την πλαστή ψευδή εκτίμηση που ποικιλότροπα συντηρούν και καλλιεργούν οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις, ότι οι μετανάστες αρπάζουν τις θέσεις εργασίας από τους Έλληνες συναδέλφους τους.

Αντίθετα θεωρούμε και είναι βέβαιο ότι η καπιταλιστική εργοδοσία αύξησε πολύ παραπάνω τα κέρδη της εξ αιτίας της στυγνής εκμετάλλευσης των μεταναστών.

Η άρχουσα τάξη πατώντας στη γνωστή λογική του «διαίρει και βασίλευε» προσπαθεί με κάθε τρόπο να χωρίζει τους Έλληνες και τους οικονομικές μετανάστες, να κρατά διασπασμένη την ΕΤ και να προωθεί στην πράξη τη μείωση τιμής της εργατικής δύναμης.

Η θεμελιακή αρχή του ταξικού κινήματος ότι οι μετανάστες είναι κομμάτι της εργατικής τάξης της χώρας μας, το αγκάλιασμα των οικονομικών μεταναστών, η ασπίδα προστασίας που έβαλε μπροστά τους, έχει φέρει σημαντικά αποτελέσματα.

Ένα τμήμα τους εντάσσεται στα συνδικάτα συναντιέται με τους Έλληνες εργάτες στους αγώνες. Να δυναμώσουμε αυτή τη σχέση, να δουλέψουμε δραστήρια για να ενταχθούν και να

κινητοποιηθούν νέες δυνάμεις στα συνδικάτα, να κατανοηθεί η σημασία της ταξικής πάλης που δεν περιορίζεται στους χώρους δουλειάς, αφορά όλα τα δικαιώματα, όλα τα προβλήματα και τις προϋποθέσεις για την επίλυσή τους.

Είναι θετική εξέλιξη, ότι στην τελευταία μας απεργιακή συγκέντρωση συμμετείχαν αρκετοί μετανάστες (400 περίπου στην Αθήνα).

Σ' αυτό όμως που πρώτα απ' όλα πρέπει να επιμείνουμε είναι το ξεπέραςμα των όποιων αμοιβαίων καλλιεργούμενων διασπαστικών αντιλήψεων ή προκαταλήψεων.

Καθημερινά Έλληνες και μετανάστες βρίσκονται μαζί, δουλεύουν στα εργοτάξια, στα γιαπιά. Έχουμε τα ίδια προβλήματα, τον ίδιο αντίπαλο το κεφάλαιο και την πολιτική που γεννάει φτώχεια, ανεργία, διακρίσεις.

Όταν σκοτώνεται ένας εργάτης στο εργοτάξιο δεν ξεχωρίζει αν είναι μετανάστης ή Έλληνας.

Είναι εργάτης που θυσιάστηκε στο βωμό του κέρδους των εργοδοτών.

Ένας και μόνο διαχωρισμός ισχύει και αυτός είναι ο ταξικός. Είναι ο διαχωρισμός ανάμεσα στο μεγάλο κεφάλαιο και τους εργάτες, που καρπός του είναι η στυγνή εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Αυτός ο διαχωρισμός ευθύνεται για το γεγονός ότι χιλιάδες εργαζόμενοι πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος στους χώρους δουλειάς. Αυτός ο διαχωρισμός φταίει για την τζάμπα εργατική δύναμη που αρπάζεται από χιλιάδες μετανάστες.

Αυτό πρέπει να κατανοήσουν ΟΛΟΙ Έλληνες εργάτες και οικονομικοί μετανάστες.

Κάναμε θετικά βήματα στην οργάνωση των οικονομικών μεταναστών. Να τα συνεχίσουμε πιο αποφασιστικά, να διώξουμε από πάνω τους το βάρος «ξένος σε ξένη χώρα» που περιορίζει τη δράση τους.

Να απαιτήσουμε πιο έντονα τη νομιμοποίηση των μεταναστών που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα.

Απλοποίηση των διαδικασιών και δημιουργία ενιαίου φορέα για τη χορήγηση άδειας παραμονής και εργασίας.

Ίσα δικαιώματα για όλες τις εργατικές οικογένειες στη δουλειά, την ασφάλιση, την υγεία, την παιδεία.

Διαφύλαξη της πολιτιστικής τους κληρονομιάς. Σύναψη διακρατικών συμφωνιών ώστε η περίοδος ασφάλισής τους στη χώρα μας να λαμβάνονται υπόψη στις χώρες προέλευσής τους για θεμελίωση ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και παροχών.

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Από τη δεκαετία του 1980 η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση κεφαλαίου κύρια στα μεγάλα αστικά κέντρα οδήγησε στις μεγάλες κατασκευαστικές επιχειρήσεις.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, σε συνθήκες διεθνοποίησης της βιομηχανικής παραγωγής παρατηρείται η διείδυση στη χώρα μας και στον κλάδο μας μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων.

Στα έργα του Μετρό και του Αεροδρομίου το πάνω χέρι το έχουν διεθνείς όμιλοι, οι ελληνικές εταιρείες αρκούνται σε ρόλο υπεργολάβου. Το σημειώνουμε αυτό χωρίς να υποτιμάμε τις διασυνδέσεις, τις διαπλοκές συμφερόντων.

Η παρέμβαση των ελληνικών επιχειρήσεων μέσω ενοποίησης, εξαγορών και συγχωνεύσεων γίνεται εμφανής στο έργο της Γέφυρας του ΡΙΟ – ΑΝΤΙΠΡΡΙΟΥ, που η ελληνική συμμετοχή φθάνει το 47%.

Στο τρίτο μετά το Αεροδρόμιο, αυτοχρηματοδοτούμενο, με όλες τις συνέπειες όσο αφορά το κόστος που πληρώνουν οι εργαζόμενοι, έργο της Αττικής Οδού υπάρχει πλήρης έλεγχος των ελλήνων κατασκευαστών και ελάχιστη συμμετοχή ξένων εταιρειών.

Οι ελληνικοί κατασκευαστικοί όμιλοι εντάσσονται στις πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις στην ελληνική οικονομία.

Η ανάπτυξη των μεγάλων τεχνικών και ολυμπιακών έργων, παράλληλα με την ανάπτυξη της συμβατικής οικοδομής, μέσω της πτώσης των επιτοκίων και της αιχμαλωσίας χιλιάδων εργαζομένων και μικρομεσαίων λαϊκών στρωμάτων στο τραπεζικό σύστημα, έχει σαν αποτέλεσμα ο κατασκευαστικός κλάδος σε δημόσια και

ιδιωτικά έργα να απορροφήσει έστω και προσωρινά μεγάλο αριθμό εργαζομένων.

Με βάση τα στοιχεία του ΙΚΑ στο χώρο των κατασκευών σήμερα απασχολούνται περίπου 380.000 εργαζόμενοι, τα ίδια περίπου στοιχεία προκύπτουν και από έρευνα της εταιρείας Αγροτική ΕΣΠΣΥ.

Η αύξηση της απασχόλησης έχει να κάνει κυρίως με το λεκανοπέδιο της Αττικής και άλλα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου γίνεται και η υπερσυγκέντρωση μεγάλων έργων. Η ανισόμετρη ανάπτυξη, τα οξυμένα προβλήματα της περιφέρειας έχουν σαν αποτέλεσμα σε πολλές περιοχές της χώρας όχι μόνο να μην υπάρχει αύξηση της απασχόλησης, αλλά να γίνονται έντονα τα σημάδια της ανεργίας.

Σημειώνουμε ότι κριτήριο του προγραμματισμού και της εκτέλεσης των μεγάλων έργων είναι η ικανοποίηση των αναγκών του ευρωπαϊκού και ντόπιου κεφαλαίου, (διευρωπαϊκά δίκτυα, χαμηλότερο κόστος μεταφοράς προϊόντων κλπ.).

Γι αυτό στον προσανατολισμό του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών βρίσκονται οι μεταφορές, οι τηλεπικοινωνίες κλπ. Χαρακτηριστική είναι η καθυστέρηση που παρατηρείται σε υποδομές που αφορούν τις κοινωνικές υπηρεσίες, την αντισεισμική θωράκιση της χώρας, τα αντιπλημμυρικά έργα.

Η ανάπτυξη των μεγάλων έργων, η διείδυση των πολυεθνικών στον τομέα κατασκευής, η ανάπτυξη των μεγάλων κατασκευαστικών ομίλων που αναπτύσσουν τη δράση τους και στον τομέα της συμβατικής οικοδομής δημιούργησαν στον κλάδο νέα δεδομένα.

Η καταπάτηση βασικών δικαιωμάτων κατακτήσεων και συνδικαλιστικών ελευθεριών με στόχο την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης έκαναν έντονα την εμφάνισή τους στα μεγάλα τεχνικά έργα, παράλληλα όμως έδωσαν και τη δυνατότητα μέσα από την καλύτερη κατανόηση της εκμετάλλευσης το ρόλο της εργοδοσίας και των πολιτικών της εκπροσώπων, να οξυνθεί η ταξική πάλη, η δράση μας να αποκτήσει πιο βαθιά πολιτικά χαρακτηριστικά.

Η σκληρή μάχη που ανέπτυξαν τα συνδικάτα που στο χώρο ευθύνης τους πραγματοποιούνται μεγάλα έργα, παρά τις δυσκολίες

ελλείψεις και αδυναμίες είχε σαν αποτέλεσμα να περιορίσει, να εμποδίσει τα σχέδια της εργοδοσίας για καθήλωση των εργαζομένων.

Σημαντικό στοιχείο της δράσης μας είναι η οργάνωση χιλιάδων οικονομικών μεταναστών, η ανάπτυξη κοινής δράσης, ελλήνων εργατών και οικονομικών μεταναστών.

Έχουμε πλούσια πείρα και έχουμε χρέος να την αξιοποιήσουμε, να την αναπτύξουμε πάρα πέρα.

Χρειάζεται καλή, έγκαιρη οργάνωση στο χώρο δουλειάς. Συγκρότηση εργοταξιακής επιτροπής που θα έχει γερούς δεσμούς με τους εργαζόμενους και το συνδικάτο, θα παρεμβαίνει για όλα τα προβλήματα και θα διεκδικεί τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, των όρων υγιεινής και ασφάλειας.

Χρειάζεται αποφασιστική αντιμετώπιση των μορφών και μεθόδων που χρησιμοποιεί η εργοδοσία για τη διάσπαση των εργαζομένων, ώστε να αντιμετωπίζονται οι προσπάθειες ενσωμάτωσης και χειραγώγησης και να δυναμώνει η ενότητα δράσης ανάμεσα σε όλους τους εργαζόμενους, ανάμεσα στους Έλληνες και τους μετανάστες, σε ταξική κατεύθυνση. Κάθε εργοτάξιο μπορεί να είναι το αποφασιστικό στήριγμα, ο τροφοδότης των κινητοποιήσεων του κλάδου.

Συνάδελφοι,

Μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, μετά την αποπεράτωση Ολυμπιακών και άλλων μεγάλων τεχνικών έργων θα αλλάξει ο κατασκευαστικός χάρτης στη χώρα μας, αυτό δεν σημαίνει ότι για την επόμενη πενταετία θα νεκρώσουν τα μεγάλα τεχνικά έργα. Η κατασκευή του Μετρό στη Θεσσαλονίκη, η ανέγερση 120.000 τμ στις Αφίδνες, που θα στεγάσουν 200 εταιρείες πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών, το στάδιο Ν.Φιλαδέλφειας καθώς και άλλα μεγάλα τεχνικά έργα θα γίνουν, σε καμιά περίπτωση όμως δεν θα υπάρχουν οι ρυθμοί ανάπτυξης της 5ετίας που διανύουμε, θα ελαχιστοποιηθούν, όπως θα ελαχιστοποιηθούν και οι κατασκευές συμβατικής οικοδομής (ήδη στην αγορά διαμερισμάτων υπάρχει μεγάλη κάμψη), με συνέπεια την έκρηξη της ανεργίας που ήδη δείχνει τα δόντια της.

Τα συνδικάτα που στην ακτίνα δράσης τους αποπερατώνονται Ολυμπιακά και άλλα τεχνικά έργα ή πρόκειται να ξεκινήσουν πρέπει να ενισχύσουν την παρέμβασή τους, το Συνδικάτο Θεσσαλονίκης πρέπει να δει τη μορφή οργάνωσης στο έργο του Μετρό, το Συνδικάτο Αθήνας στις Αφίδνες, Ν.Φιλαδέλφεια κλπ. Η ολοκλήρωση των Ολυμπιακών και άλλων μεγάλων τεχνικών έργων, ο περιορισμός των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων δεν αφήνουν αδιάφορες τις κατασκευαστικές εταιρείες, ήδη διευρύνουν το στοιχείο της επιχειρηματικής τους δράσης στα Βαλκάνια και στις χώρες της διευρυμένης ΕΕ. Χιλιάδες Έλληνες και οικονομικοί μετανάστες που δουλεύουν στη χώρα μας, και αποτελούν ειδικευμένο προσωπικό θα βρεθούν στις χώρες αυτές, αυτό δεν πρέπει να μας αφήσει αδιάφορους, πρέπει να μελετήσουμε τις νέες εξελίξεις.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΤ, ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Συνάδελφοι,

Στα πλαίσια των αποφάσεων του 19^{ου} Συνεδρίου, η Διοίκηση της Ομοσπονδίας ανέδειξε τα προβλήματα του κλάδου, γενικότερα της ΕΤ, καθοδήγησε τους αγώνες.

Ο κλάδος μας έπαιξε καθοριστικό ρόλο στον ξεσηκωμό της εργατικής τάξης, ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για κατεδάφιση της ΚΑ, εναντιώθηκε στα αντεργατικά σχέδια ΕΕ και κυβέρνησης.

Ομοσπονδία και σωματεία με αντιπροσωπείες πήραν μέρος στις μεγάλες κινητοποιήσεις σε Γενεύη, Γένοβα, Βρυξέλλες.

Μεγάλη ήταν η συμβολή του κλάδου στους αντιπολεμικούς αντιϊμπεριαλιστικούς αγώνες του λαού μας.

Μέσα σε ένα κλίμα αντιλαϊκής ολομέτωπης επίθεσης και προσπάθειας ενσωμάτωσης του σκ στις επιλογές του κεφαλαίου, η Ομοσπονδία ανέπτυξε πολύπλευρες δραστηριότητες, επιβεβαίωσε για άλλη μια φορά έμπρακτα τον ταξικό της προσανατολισμό και το σημαντικό της ρόλο μέσα στο εργατικό κίνημα.

Έκφρασε την ενεργή της αλληλεγγύη σε τμήματα εργαζομένων που βρέθηκαν σε αγώνες, στάθηκε πολύπλευρα στο πλευρό των αγωνιζόμενων μαθητών.

Έκφρασε την αλληλεγγύη της, στους αγώνες εργατών που ξετυλίχθηκαν σε άλλες χώρες, την αλληλεγγύη της σε διωκόμενους συνδικαλιστές σ' αυτές τις χώρες.

Δυνάμωσε τους δεσμούς με συνδικάτα άλλων χωρών.

Έκφρασε την ενεργή αλληλεγγύη της στη σοσιαλιστική Κούβα. Πραγματοποίησε μεγάλη συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις.

Έκφρασε την αλληλεγγύη της στον αγωνιζόμενο για ελεύθερη πατρίδα Παλαιστινιακό λαό, συμμετείχε στην αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ, που συναντήθηκε με Παλαιστινιακά συνδικάτα και τον πρόεδρο Αραφάτ.

Άνοιξε τη δράση της στα ζητήματα παιδείας, υγείας, ναρκωτικών, πραγματοποίησε συγκέντρωση στην Αθήνα για την Παιδεία.

Από το 19^ο Συνέδριο μέχρι σήμερα ο κλάδος μας πραγματοποίησε (13) κλαδικές και πανεργατικές κινητοποιήσεις.

Η απεργία του κλάδου στις 5 Απρίλη του 2001 ήταν από τις πιο επιτυχημένες σε συμμετοχή, ενώ οι απεργιακές συγκεντρώσεις ήταν από τις μεγαλύτερες των τελευταίων χρόνων.

Η απεργία στις 5 Απρίλη με την κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας στην Αθήνα, τις καταλήψεις Νομαρχιών και γραφείων του ΙΚΑ σε πολλές πόλεις της χώρας έπαιξε σημαντικό ρόλο στον απεργιακό ξεσηκωμό της ΕΤ που ακολούθησε με τις απεργίες 26 Απρίλη, 1^η Μάη, 17 Μάη, οι οποίες σωστά χαρακτηρίστηκαν από τις μεγαλύτερες σε επιτυχία και μαζικότητα των 30 τελευταίων ετών.

Την επόμενη της απεργίας στις 18 Μάη 2001 μετά τη δήλωση Σημίτη ότι «έκλεισε ο κύκλος των κινητοποιήσεων και αρχίζει ο κύκλος του διαλόγου», οι εφεδρείες της κυβέρνησης, οι παραδομένες ηγεσίες της ΓΣΕΕ, του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού εργάζονται συστηματικά προκειμένου να αιχμαλωτίσουν τα συνδικάτα στη στρούγκα ενός «κοινωνικού διαλόγου» που σε τίποτα δεν διαφέρει από το σφαγείο.

Το ΠΑΜΕ από την πρώτη μέρα έναρξης του διαλόγου της απάτης, κήρυξε πιστό στις διακηρύξεις του, τον πόλεμο σε κυβέρνηση και βαστάζους της πολιτικής τους.

Τα μεγάλα συλλαλητήρια αντίστασης του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ ακολουθεί η απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου στις 17 Ιούνη.

Η έντονη κινητικότητα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος δεν περιορίζεται. Μέσα από μια έντονη ανάπτυξη της δράσης των ταξικών συνδικάτων με πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ πραγματοποιείται η απεργία της 3 Απρίλη.

Μέσα από τις μεγάλες μαζικές συγκεντρώσεις η ΕΤ έστειλε μήνυμα αγωνιστικής συσπείρωσης και προοπτικής.

Η επιχείρηση αποπροσανατολισμού και παγίδευσης των εργαζομένων από τη μεριά της κυβέρνησης και των ξεπουλημένων ηγεσιών στο συνδικαλιστικό κίνημα έπεσε στο κενό.

Η απεργία της 3 Απρίλη μεγάλωσε το κύρος του ΠΑΜΕ, ενίσχυσε το ρόλο του, έκανε καθαρό ότι οι ταξικές δυνάμεις κόντρα στις όποιες δυσκολίες έχουν σήμερα τη δυνατότητα να σηκώσουν το βάρος των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, να ανοίξουν δρόμο για την κλιμάκωσή τους.

Δεκάδες εργατικά κέντρα, Ομοσπονδίες και πρωτοβάθμιες οργανώσεις απήργησαν, δεκάδες συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν σε όλη τη χώρα, δίνοντας ισχυρό ράπισμα στους υπονομευτές των αγώνων.

Παρά τις έντονες και για 18 μήνες αγωνιστικές αντιδράσεις του εργατικού κινήματος, η κυβέρνηση επιμένοντας στη διαμόρφωση των προϋποθέσεων μεγαλύτερης εκμετάλλευσης των εργαζομένων, προχώρησε στην ψήφιση του ασφαλιστικού εκτρώματος.

Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι οι αγώνες πήγαν χαμένοι.

Αν δεν υπήρχε αυτός ο ξεσηκωμός της ΕΤ, αν δεν δινόταν με αποφασιστικότητα η μάχη, τα μέτρα θα ήταν σίγουρα ακόμη πιο σκληρά.

Εξετάζοντας συνολικά την πείρα αυτών των αγώνων μπορούμε να καταλήξουμε σε ορισμένα συμπεράσματα.

Σημαντικό στοιχείο ήταν οι καταλήψεις του υπουργείου εργασίας στις 3 Απρίλη 2001 και του υπουργείου Οικονομικών στις 18 Ιούνη. Πρόκειται για ένα δύσκολο εγχείρημα που βοηθάει στη διαπαιδαγώγηση της ΕΤ, αμφισβητεί την παντοδυναμία του αντιπάλου, σπάει το τείχος της σιωπής των ΜΜΕ.

Έγιναν σημαντικά βήματα στη χειραφέτηση της ΕΤ και στην ενίσχυση του ταξικού προσανατολισμού της πάλης της.

Δόθηκε κτύπημα σε βάρος της ταξικής συναίνεσης, των κοινωνικών διαλόγων, της λογικής του εφικτού και ρεαλιστικού.

Αναδείχθηκε η σημασία, η αναγκαιότητα της ταξικής πάλης και μπολιάστηκαν μ' αυτό τμήματα της ΕΤ.

Σημαντικό στοιχείο των αγώνων μας είναι ότι προβάλλαμε, διεκδικήσαμε, φέραμε στην ημερήσια διάταξη τα δικά μας αιτήματα.

Μέσα από το ξεδίπλωμα των ταξικών αγώνων, η εργατική τάξη γνώρισε ποιοι και με αποφασιστικό τρόπο παλεύουν για την οργάνωση και ενότητα των εργαζομένων, για την υπεράσπιση και διεύρυνση δικαιωμάτων, απέκτησε παράλληλα πλούσια πείρα, απαραίτητη για τη συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων με ποιο πολιτικοποιημένα αιτήματα με στόχους προοπτικής.

Στο δμηνο της ελληνικής προεδρίας και του ιμπεριαλιστικού πολέμου ενάντια στο λαό του ΙΡΑΚ το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα κάτω από τη σημαία του ΠΑΜΕ δυνάμωσε την αντιϊμπεριαλιστική του δράση, τη δράση του ενάντια στα ευρωενωσιακά δεσμά.

Με πρωτόγνωρες κινητοποιήσεις που αγκάλιασαν όλη τη χώρα έκανε καθαρό, ότι η ΕΤ με κάθε τρόπο και όποια θυσία μπορεί να αντιπαρατεθεί στη συνολική πολιτική της κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και του μεγάλου κεφαλαίου που στοχεύει στην πιο βαθιά εκμετάλλευση των εργαζομένων. Οι ευρωπαίοι καπιταλιστές ένοιωσαν σε Ναύπλιο – Αθήνα – Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της χώρας την καυτή ανάσα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Μέσα από τον αντιϊμπεριαλιστικό ξεσηκωμό που το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε στην εμπροσθοφυλακή, ενίσχυσε τη γραμμή της σύγκρουσης με το κεφάλαιο, συγκέντρωσε νέες

δυνάμεις ενάντια στους στρατηγικούς άξονες του κεφαλαίου όπως είναι οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις.

Σε αντίθεση με τις δυνάμεις που συγκάλυπταν τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα που γεννάνε τους πολέμους, όπως έκαναν τα διάφορα φόρουμ και στήριζαν τη θέση του Γαλλογερμανικού άξονα, δηλαδή τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, προβάλλοντας το μάλιστα ως αντίπαλο φιλειρηνικό δέος! αποκάλυψε με σαφήνεια πως ο πόλεμος ήταν προαποφασισμένος, είχε στόχο τον ενεργειακό έλεγχο στη Μέση Ανατολή, τη διέξοδο από την κρίση της αμερικάνικης οικονομίας, τη διεύρυνση και εδραίωση της κυριαρχίας των ΗΠΑ, αποκάλυψε τη στάση των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, τη συνυπευθυνότητά τους στη σφαγή του λαού του ΙΡΑΚ. Κυρίως έκανε κάθε προσπάθεια να μπολιάσει σε νέα τμήματα εργαζομένων, ότι ο αγώνας κατά του πολέμου για να είναι αποτελεσματικός, για να κινητοποιεί, πρέπει να στοχεύει στις αιτίες, που βρίσκονται στην ίδια τη φύση του ιμπεριαλισμού. Στους ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΑΣ ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ, αναλαμβάνοντας μεγάλο μερίδιο ευθύνης για τον ξεσηκωμό της ΕΤ. Έβαλε τη δική του σφραγίδα.

Συνάδελφοι,

Η δράση μας δεν περιορίστηκε στους αγώνες για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης και στους αντιϊμπεριαλιστικούς – αντιπολεμικούς αγώνες, ξεδιπλώθηκε κυρίως στις μεγάλες πόλεις και στα μεγάλα έργα για την προστασία και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων, για καλύτερα μεροκάματα, για την επιβολή μέτρων για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.

Εκτιμάμε σαν θετική τη δράση μας από το συνέδριο μέχρι σήμερα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αδυναμίες, αδυναμίες που πρέπει να ανοίξουμε μέτωπο για την εξάλειψή τους.

Η συμμετοχή των συναδέλφων στις απεργιακές κινητοποιήσεις, συνελεύσεις, γενικά στη ζωή και δράση του σωματείου όλοι εκτιμούμε ότι είναι πίσω από τις ανάγκες. Το ίδιο μπορούμε να εκτιμήσουμε για τη συμμετοχή των συναδέλφων στις μέχρι σήμερα αρχαιρεσίες των συνδικάτων και αυτό δεν πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους.

Παρά τη θετική δράση που έχουν αναπτύξει συνδικάτα που στο χώρο ευθύνης τους γίνονται μεγάλα τεχνικά έργα και κατασκευές, δεν κλείνουμε τα μάτια μπροστά στις αδυναμίες.

Πρέπει να επιμείνουμε περισσότερο στην ανάπτυξη των δεσμών της Ομοσπονδίας με τα Συνδικάτα και να αναλάβουμε την ευθύνη,

- Να συμβάλλουμε περισσότερο στη μαζικοποίησή τους, στην ένταξη νέων οικοδόμων, νέων εργαζομένων στον κλάδο, στη ζωή και τη δράση των συνδικάτων, να βγουν νέα δραστήρια στελέχη το επόμενο διάστημα. Είναι μεγάλη πρόκληση η προετοιμασία της νέας γενιάς και πρέπει αποφασιστικά να ανταποκριθούμε σ' αυτό το καθήκον.

- Να συμβάλλουμε να αναπτυχθεί ακόμα πιο συλλογικά και ουσιαστικά η λειτουργία και η δράση των συνδικάτων. Να γίνει το συνδικάτο πραγματικά το κύτταρο της ταξικής πάλης, να έχει υπόσταση, πλούσια ζωή που θα στηρίζεται και θα τροφοδοτείται από τους ισχυρούς δεσμούς, ισχυρούς πολιτικοποιημένους δεσμούς με τα μέλη του και θα αναπτύσσει δράση για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τους συναδέλφους μας και τις οικογένειές τους.

Να δώσουμε μεγαλύτερο βάρος στο άνοιγμα της δουλειάς της Ομοσπονδίας και των συνδικάτων στα συναφή επαγγέλματα, στους χώρους των Λατομείων, επεξεργασίας και κοπής μαρμάρων των μεγάλων κυρίως ξυλουργικών εργοστασίων.

Συνάδελφοι,

Οι υποχρεώσεις μας απέναντι στον κλάδο, η προσαρμογή της δουλειάς μας στις σημερινές απαιτήσεις επιβάλλουν σημαντικές αλλαγές στη λειτουργία και δράση των σωματείων, στον προσανατολισμό του.

Δεν μπορούν σήμερα μια σειρά προβλήματα κυρίαρχου χαρακτήρα όπως οι ιδιωτικοποιήσεις, οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, να περνάνε σε δεύτερη μοίρα, πρέπει να αντιπαρατεθούμε με τις συντεχνιακές αντιλήψεις και να βγει ενισχυμένη η υπόθεση της ταξικής ενότητας και ενιαίας δράσης της εργατικής τάξης.

Δεν μπορεί σήμερα να περιορίζουμε την πάλη μας σε ότι αφορά το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης μόνο στο συνταξιοδοτικό και

να υποτιμάμε π.χ. το αίτημα και την πάλη για κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας σε υγεία και πρόνοια, που σήμερα παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η μάχη για το μεροκάματο, την εφαρμογή της σύμβασης, την ασφάλιση, την επιβολή μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, πρέπει να ενισχυθεί, να αγγίξει και τα συνδικάτα που βρίσκονται μακριά από την ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων.

Η δράση μας όμως πρέπει να απλωθεί και τέτοιες δυνατότητες υπάρχουν σε μια σειρά άλλα ζητήματα που δυναμώνουν τον κύκλο των εργαζομένων που συζητάμε μαζί τους, που δημιουργούν προϋποθέσεις ενίσχυσης της μάχιμης δύναμης στα συνδικάτα και ενιαίας δράσης εργαζομένων και πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Τέτοια προβλήματα όπως της υγείας, της παιδείας, του ενοικίου, της κατοικίας, των ναρκωτικών, είναι προβλήματα που καίνε τους εργαζόμενους, δημιουργούν πεδίο αντιπαράθεσης με τις αντιλαϊκές πολιτικές, ωριμάζουν την ταξική πολιτική συνείδηση, οξύνουν, δυναμώνουν τις γραμμές του αγώνα.

Η σύγκρουση κεφαλαίου εργασίας εκφράζεται μέσα από όλα τα προβλήματα. Αυτόν τον προσανατολισμό δεν τον έχουμε κατακτήσει και πρέπει να ανοίξουμε τον δρασκελισμό μας προς μια τέτοια κατεύθυνση.

Συνάδελφοι,

Η σύγκρουση των δύο γραμμών στο συνδικαλιστικό κίνημα οξύνεται και θα οξύνεται πάρα πέρα στην πορεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Από τη μια οι ταξικές δυνάμεις, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ που δίνουν καθημερινά τη μάχη ενάντια στις στρατηγικές του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων, για στόχους πάλης που ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της εργατικής τάξης.

Από την άλλη οι δυνάμεις του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού στη ΓΣΕΕ και στις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις που υπερασπίζονται τη βασική γραμμή του κεφαλαίου, τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, τις ανατροπές στα εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα.

Αυτές οι δυνάμεις ευθύνονται για το κατώτερο μεροκάματο των 23 ευρώ, τις συντάξεις πείνας, την αύξηση του ορίου ηλικίας, τη βαρβαρότητα στους τόπους δουλειάς.

Στήριξαν και στηρίζουν την αντιλαϊκή πολιτική που δημιουργεί και οξύνει τα προβλήματα. Να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για την ενίσχυση της ταξικής γραμμής στο συνδικαλιστικό κίνημα, να αποδυναμωθούν οι δυνάμεις του συμβιβασμού και της υποταγής.

Συνάδελφοι,

Μόνον όταν ξεπεράσουμε τις αδυναμίες που χαρακτηρίζουν τη δράση μας, μόνο όταν με τη δράση μας δημιουργήσουμε ρήγματα, χτυπήσουμε την επικίνδυνη – αντεργατική θεωρία και την πρακτική της ταξικής συναίνεσης, μόνο όταν καθημερινά και περισσότεροι εργαζόμενοι κατανοούν ότι είμαστε αντικείμενα εκμετάλλευσης και πρέπει να υπερασπίσουμε τα συμφέροντά μας.

Μόνο κυρίως όταν μεγάλα τμήματα εργαζομένων κατανοήσουν ότι για να ανατραπεί η σημερινή πραγματικότητα, πρέπει να δρομολογηθούν δραστικές αλλαγές στο συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στο λαό και στις δυνάμεις που υπηρετούν το κεφάλαιο.

Μόνο τότε οι αγώνες μας, χωρίς σκαμπανεβάσματα, θα πάρουν τα χαρακτηριστικά, της έντονης μαζικότητας, της διάρκειας, της ρήξης, της σύγκρουσης.

Για να δημιουργήσουμε όμως τις προϋποθέσεις τέτοιων αλλαγών, την προώθηση στην πράξη ενός τέτοιου στόχου, πρέπει εμείς να κατακτήσουμε επίπεδο δράσης τέτοιο που να εξοπλίζει, να προσανατολίζει και να κάνει μαχητικότερο τον κλάδο.

Οι αγώνες του τρίχρονου που διανύσαμε δείχνει ότι οι προϋποθέσεις αντεπίθεσης της ΕΤ με όρους αγώνα που σήμερα απαιτούν οι καιροί γεννιούνται.

Η ωρίμανσή τους είναι καθήκον όλων μας.

Να σπρώξουμε όλοι μας προς μια τέτοια κατεύθυνση να ξεπεράσουμε τα προβλήματα που αδυνατίζουν τη δράση μας.

Συνάδελφοι,

Έχουμε κάνει πολλά.

Αν δεν υπήρχε η πολύμορφη παρέμβαση της Ομοσπονδίας και των συνδικάτων, αν οι εργάτες έλληνες και οικονομικοί μετανάστες δεν συσπειρώνονταν, δεν αντιστέκονταν, σήμερα θα βρισκόμαστε μπροστά στο «**σκάστε και σκάψτε**», δούλοι των εργοδοτικών συμφερόντων.

Μπορούμε να κάνουμε πολλά περισσότερα. Τα αιτήματα αιχμής που προβάλλαμε στην τελευταία μας απεργιακή κινητοποίηση, όπως:

- *Ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Κατώτερο μεροκάματο 50 ευρώ.*
- *Σταθερή εργασία, ουσιαστική προστασία των ανέργων, επίδομα ανεργίας στο 80% του μεροκάματος για όλους τους ανέργους, για όλο το διάστημα της ανεργίας.*
- *Θωράκιση του 7ώρου 5νθημέρου 35ώρου, άνοιγμα του δρόμου με στόχο την επιβολή 6ώρου πενθημέρου 30ώρου.*
- *Σύνταξη στα 55, επαναφορά των 4050 ενσήμων για κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.*
- *Κατώτερη σύνταξη 880 ευρώ και κλιμάκωση της σύνταξης μετά τα 4050 σε ποσοστό 3% ανά 300 ένσημα, με βάση την κατώτερη σύνταξη.*
- *Αποκλειστικά δημόσια παιδεία, υγεία, κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό ώστε να καλύπτεται το σύνολο των αναγκών.*

Είναι αιτήματα που πρέπει να σηκώσουμε, να μπολιάσουν το σύνολο του κλάδου, να δημιουργήσουν νέους μαχητές.

Είναι αιτήματα που βρίσκονται στον αντίποδα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Είναι αιτήματα που αφορούν την προστασία και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων μας. Είναι αιτήματα που εντάσσονται στο πλαίσιο πάλης του ΠΑΜΕ, στις γραμμές του οποίου συσπειρώνονται χιλιάδες εργάτες.

Γνωρίζουμε ότι η ικανοποίησή τους θα έρθει μέσα από σκληρούς επίμονους ταξικούς αγώνες, από συγκρούσεις με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του, την κρατική – εργοδοτική τρομοκρατία τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Αγώνες, οι οποίοι, μέσα από τη συσπείρωση δυνάμεων, από την ωρίμανση της συνείδησης, θα πηγαίνουν τα πράγματα πιο

μπροστά. Αγώνες που δεν θα αντιπαλεύουν μόνο μια επιμέρους πολιτική ή επιμέρους αντεργατικά μέτρα, αλλά το σύνολο μιας πολιτικής που εκπορεύεται από το κεφάλαιο και χτυπάει το σύνολο της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Στο ξετύλιγμα τέτοιων αγώνων, που θα ραγίσουν και στην πορεία θα γκρεμίσουν κάθε αντιλαϊκή πολιτική, πρέπει να στοχεύσουμε, να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία αυτής της στόχευσης.

Υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά κοινωνικά ασφαλιστικά μας δικαιώματα.

Δυναμώνουμε την πάλη μας, με μαζική αμφισβήτηση όλων των αντεργατικών αντιασφαλιστικών νόμων.

Διεκδικούμε, επιβάλλουμε με την πάλη μας νέα δικαιώματα που απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες μας. Δυναμώνουμε την απαιτητικότητα στις διεκδικήσεις μας.

Αχρηστεύουμε με τους δικούς μας μηχανισμούς της ταξικής πάλης, της κοινής δράσης, της αλληλεγγύης τους τρομοκρατικούς τους μηχανισμούς.

Συγκεντρώνουμε δυνάμεις και δίνουμε τη μάχη για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, ανοίγουμε δρόμους για ριζοσπαστικές αλλαγές για να κτιστεί μια κοινωνία δίκαιη και ανθρώπινη.

Εναντιωνόμαστε με κάθε τρόπο στην ιμπεριαλιστική κτηνωδία. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον περήφανο λαό της Κούβας, της Παλαιστίνης, της Βόρειας Κορέας, σε όλους τους λαούς που παλεύουν για λαϊκή κυριαρχία και πρόοδο.

Κάθε μέρα καλύτερη οργάνωση, δέσιμο στους χώρους δουλειάς, ενημέρωση των εργαζομένων, καλή λειτουργία των σωματείων, ενίσχυση της ταξικής αγωνιστικής συσπείρωσης και των κοινωνικών συμμαχιών.

Έτσι βαδίζουμε γιατί οι απαιτήσεις του αγώνα είναι μεγάλες. Γιατί έχουμε μπροστά μας σκληρές ταξικές αναμετρήσεις.

Με βάση τα αιτήματα, τους στόχους πάλης που παρουσιάζουμε σήμερα προγραμματίζουμε τις εξής δραστηριότητες:

- ***Ισχυροποιούμε το Μέτωπο κατά των παραβιάσεων της Συλλογικής Σύμβασης σε κάθε χώρο δουλειάς.***

- *Ανοίγουμε αποφασιστικά τη διεκδίκηση νέας κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης και νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής ΣΣΕ, σύμφωνα με τις θέσεις του ΠΑΜΕ.*
- *Αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες για την ανάδειξη και την εφαρμογή των θέσεων της Ομοσπονδίας για την Υγιεινή – Ασφάλεια, την προστασία της ζωής και της ασφάλειας των συναδέλφων μας.*
- *Προετοιμαζόμαστε ουσιαστικά και έγκαιρα για το μαζικό, ταξικό γιορτασμό της εργατικής Πρωτομαγιάς.*
- *Αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της άθλιας κατάστασης στο ΙΚΑ, για να διεκδικήσουμε αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υγεία.*
- *Αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες για το δικαίωμα στη μόρφωση των παιδιών της εργατικής τάξης.*
- *Δημιουργούμε υποδομή και αναπτύσσουμε δραστηριότητες που θα συμβάλλουν στην πολιτιστική και μορφωτική αναβάθμιση.*

Η Διοίκηση που θα εκλεγεί από το συνέδριό μας σε συνεργασία με τα συνδικάτα θα διαμορφώσει πρόγραμμα πολύμορφων κινητοποιήσεων, πρόγραμμα απεργιακών κινητοποιήσεων για το επόμενο διάστημα. Φέρνουμε το αγωνιστικό μήνυμα του συνεδρίου μας σε όλους τους χώρους δουλειάς, στους συναδέλφους μας σε όλη την Ελλάδα.